

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

5. april 2015

NEDELJA	VELIKA NOČ
05.04.	<i>ob 7h</i> vstajenjska procesija in maša za farane <i>ob 10h</i> za +Stanka, Angelo in Ivana Arnšek ter Zlato Škalac
Ponedeljek	VELIKONOČNI PONEDELJEK
06.04.	<i>ob 9h</i> za +Marjetko in Rudija Vrčkovnik, obl. <i>ob 11h na Gori</i> za +Džura Sabadžija
Torek	Obletnica obnovitve celjske škofije (2006)
07.04.	<i>ob 7h</i> za +Jakoba in Marijo Krajnc iz Hramš
Sreda	Maksim in Timotej
08.04.	<i>ob 7h</i> za +Petra Srebočan, obl.
Četrtek	Valtruda
09.04.	<i>ob 8h na Pernovem</i> za +Branka Pečnik in starše
Petek	Domen
10.04.	<i>ob 19h</i> za +Martina Rotar
Sobota	Stanislav
11.04.	<i>ob 7h</i> za +Anico Grebovšek
NEDELJA	BELA – NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA
12.04.	<i>ob 7h</i> za farane <i>ob 8.30 na Pernovem</i> za +Franca Golčar <i>ob 10h</i> za +Pepija Verdel, obl.

OB PRAZNOVANJU VELIKE NOČI

Nihče nas danes ne more zadržati, da ne bi naše srce vzklikalo od veselja: Kristus je vstal! Smrt je izgubila svojo moč. Jezus je močnejši od nje.

Velikonočno veselje je veselje, ki nam ga daje Kristus. To je veselje, ki ga more doživljati iz vere živeči kristjan, veselje, ki je dar od zgoraj, sad Kristusovega Svetega Duha. In kolikor bolj smo se v postnem času približali Kristusu in njegovi odpovedi, toliko večje, lepše in bolj iskreno je naše velikonočno veselje. Radosti Kristusovega vstajenja pa postane duša deležna, če prej z Gospodom trpi na Golgoti, če sama svoja grešna nagnjenja, svoje samoljubje in prevzetnost pripne na križ in spokorjena ter očiščena po njegovi milosti vstane od duhovne smrti. Je torej današnji dan tudi dan tvojega vstajenja? Naj veselje preplavi tvoje srce in naj ga čutijo tudi vsi, ki te obdajajo. Pričuj s svojim življenjem!

Jn 20,1-9

VSTAJENJE DAJE ŽIVLJENJU NOV POMEN

Evangeljska poročila o vstajenju velikokrat govorijo o Galileji. Tam so Jezus in njegovi učenci živeli in delali, ribarili ob Galilejskem jezeru. Tam jih je poklical. V Jeruzalem pa je Kristus prišel z učenci na romanje, tam je trpel, umrl in vstal, kakor je napovedal. Božji poslanci nato pošiljajo učence v Galilejo. Vstali Kristus jih tam čaka sredi vsakdanjika; kakor čaka tudi nas in nam želi biti blizu prav v vsakdanjih opravilih, skrbah in hitenju. Po Kristusovem vstajenju namreč nismo več sami. On nas spremlja, kakor je spremljal zaskrbljena učenca na poti v Emavs.

Kristus ni živel sebi, pa tudi trpel in vstal ni le zase. To lepo prikazuje mozaična upodobitev Kristusovega spusta v predpeklo, ki ga je v cerkvi na Markovcu in v Grosupljem upodobil slikar Marko Rupnik. Kristus gre po vstajenju v »predpeklo«, kakor molimo v veri, kjer so pravični stare zaveze, in ponudi roko rešitve Adamu in Evi, ki simbolično predstavljata vse človeštvo. Ko sprejema Adama in Evo, sprejema vse človeštvo – tudi nas. Zato nismo več sami in zato dobiva naše življenje nov pomen!

Kristus ne vstaja kot heroj, ki bi zmagoslavno kazal svojo zmago. Ne, on vstane za druge in tako pokaže, da je ljubezen služenje, saj gre rešit smrti in osami zapisanega človeka.

S tem pa da tudi nov pomen našemu delu in prizadevanjem za dobro ter vsemu našemu življenju. Od Jezusovega vstajenja naše življenje ni osamljeno, ampak »skrito s Kristusom« (Kol 3,3). Vse naše življenje in vsa ljubezen, ki smo jo združili s Kristusovo ljubeznijo, bosta rešena. Rešeno bo tudi tisto dobro, za katero nam ni nihče dal priznanja. Pravi pomen bodo dobile skrite žrtve. Zaradi Kristusovega vstajenja se bo vse, čemur smo »odmrli« in čemur smo se odpovedali, »prikazalo z njim v slavi«, saj je zapisano v Kristusovi ljubezni in se bo prepoznalo v njej.

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem

